

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

2528 *INSTRUMENT de ratificació del Conveni sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, fet a Aarhus (Dinamarca), el 25 de juny de 1998. («BOE» 40, de 16-2-2005.)*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

Atès que el dia 25 de juny de 1998, el Plenipotenciari d'Espanya, nomenat en la forma escaient a aquest efecte, va signar a Aarhus (Dinamarca) el Conveni sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, adoptat en el mateix lloc i data;

Vistos i examinats el preàmbul, els vint-i-dos articles i els dos annexos que integren el Conveni esmentat;

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució;

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i ferma, *mano* expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassignat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, quinze de desembre de dos mil quatre.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,

MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

CONVENI SOBRE L'ACCÉS A LA INFORMACIÓ, LA PARTICIPACIÓ DEL PÚBLIC EN LA PRESA DE DECISIONS I L'ACCÉS A LA JUSTÍCIA EN MATÈRIA DE MEDI AMBIENT

PREÀMBUL

Les parts en el present Conveni,

Recordant el primer principi de la Declaració d'Estocolm sobre el Medi Ambient Humà,

Recordant també el principi 10 de la Declaració de Rio de Janeiro sobre el Medi Ambient i el Desenvolupament,

Recordant a més les resolucions de l'Assemblea General 37/7, de 28 d'octubre de 1982, relativa a la Carta Mundial de la Naturalesa, i 45/94, de 14 de desembre de 1990, relativa a la necessitat de garantir un medi ambient sa per al benestar de les persones,

Recordant també la Carta Europea sobre el Medi Ambient i la Salut adoptada a la Primera Conferència Europea sobre el Medi Ambient i la Salut que es va celebrar sota els auspicis de l'Organització Mundial de la Salut a Frankfurt-am-Main (Alemanya), el 8 de desembre de 1989,

Afirmant la necessitat de protegir, preservar i millorar l'estat del medi ambient i de garantir un desenvolupament sostenible i ecològicament idoni,

Reconeixent que una protecció adequada del medi ambient és essencial per al benestar humà, així com per al gaudi dels drets fonamentals, en particular el dret a la vida,

Reconeixent també que tota persona té el dret a viure en un medi ambient que li permeti garantir la seva salut i el seu benestar, i el deure, tant individualment com en associació amb altres, de protegir i millorar el medi ambient en interès de les generacions presents i futures,

Atès que, per estar en condicions de fer valer aquest dret i de complir aquest deure, els ciutadans han de tenir accés a la informació, estar facultats per participar en la presa de decisions i tenir accés a la justícia en matèria mediambiental, i reconeixent sobre això que els ciutadans poden necessitar assistència per exercir els seus drets,

Reconeixent que, en l'esfera del medi ambient, un accés millor a la informació i una participació més elevada del públic en la presa de decisions permeten prendre millors decisions i aplicar-les més eficaçment, contribueixen a sensibilitzar el públic respecte dels problemes mediambientals, li donen la possibilitat d'expressar les seves preocupacions i ajuden les autoritats públiques a tenir-les degudament en compte,

Pretenent d'aquesta manera afavorir el respecte del principi de l'obligació de rendir comptes i la transparència del procés de presa de decisions i garantir un suport més ampli del públic a les decisions adoptades sobre el medi ambient,

Reconeixent que és desitjable que la transparència regni en totes les branques de l'Administració pública i invitant els òrgans legislatius a aplicar en els seus treballs els principis d'aquest Conveni,

Reconeixent també que el públic ha de tenir coneixement dels procediments de participació pública i invitant els òrgans legislatius a aplicar en els seus treballs els principis d'aquest Conveni,

Reconeixent a més l'important paper que els ciutadans, les organitzacions no governamentals i el sector privat poden desenvolupar en la protecció del medi ambient,

Amb la voluntat de promoure l'educació ecològica a fi de fer comprendre millor el que són el medi ambient i el desenvolupament sostenible, i d'encoratjar el públic en general a estar atent a les decisions que incideixen en el medi ambient i en el desenvolupament sostenible, i a participar en aquestes decisions,

Observant sobre aquest tema que és important recórrer als mitjans de comunicació, així com als mitjans de comunicació electrònics i a altres mitjans de comunicació que apareixeran en el futur,

Reconeixent que és important que en la presa de decisions els governs tinguin en compte plenament consideracions relacionades amb el medi ambient i que, per tant, les autoritats públiques han de disposar d'informacions exactes, detallades i actualitzades sobre el medi ambient,

Conscients que les autoritats públiques tenen en el seu poder informacions relatives al medi ambient en l'interès general,

Amb la voluntat que el públic, incloses les organitzacions, tingui accés a mecanismes judicials eficaços perquè els interessos legítims estiguin protegits i perquè es respecti la llei,

Observant que és important informar degudament els consumidors sobre els productes perquè puguin prendre opcions ecològiques amb ple coneixement de causa,

Conscients de la inquietud del públic respecte de la disseminació voluntària d'organismes modificats genèticament en el medi ambient i la necessitat d'augmentar la transparència i d'enfortir la participació del públic en la presa de decisions en aquesta esfera,

Convençudes que l'aplicació d'aquest Conveni ha de contribuir a enfortir la democràcia a la regió de la Comissió Econòmica de les Nacions Unides per a Europa (CEPE),

Conscients del paper que hi té la CEPE i recordant en particular les directrius de la CEPE per a l'accés a la informació sobre el medi ambient i la participació del públic en la presa de decisions en matèria mediambiental, aprovades en la declaració ministerial adoptada en la tercera conferència ministerial sobre el tema «Un medi ambient per a Europa» celebrada a Sofia, Bulgària, el 25 d'octubre de 1995,

Tenint en compte les disposicions pertinents del Conveni sobre l'avaluació de l'impacte en el medi ambient en un context transfronterer, adoptat a Espoo, Finlàndia, el 25 de febrer de 1991, així com el Conveni sobre els efectes transfronterers dels accidents industrials i el Conveni sobre la protecció i utilització dels cursos d'aigua transfronterers i dels llacs internacionals, adoptats tots dos a Hèlsinki el 17 de març de 1992, i altres convenis regionals,

Conscients que l'adopció d'aquest Conveni ha de contribuir a l'enfortiment del procés «Un medi ambient per a Europa» i a l'èxit de la Quarta Conferència Ministerial que se celebra a Aarhus, Dinamarca, el juny de 1998,

Han convingut:

Article 1. *Objectiu.*

A fi de contribuir a protegir el dret de cada persona, de les generacions presents i futures, a viure en un medi ambient que permeti garantir la seva salut i el seu benestar, cada part garanteix els drets d'accés a la informació sobre el medi ambient, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria mediambiental de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Conveni:

1. Per «part» s'entén, llevat que el text indiqui una altra cosa, una part contractant en el present Conveni.

2. Per «autoritat pública» s'entén:

a) l'administració pública a escala nacional o regional o a qualsevol altra escala;

b) les persones físiques o jurídiques que exerceixen, en virtut del dret intern, funcions administratives públiques, en particular tasques, activitats o serveis específics relacionats amb el medi ambient;

c) qualsevol altra persona física o jurídica que assumeixi responsabilitats o funcions públiques o presti serveis públics relacionats amb el medi ambient sota l'autoritat d'un òrgan o d'una persona compresa dins de les categories esmentades a les lletres a) i b) supra;

d) les institucions de qualsevol organització d'integració econòmica regional a què fa referència l'article 17 que sigui part en aquest Conveni.

La present definició no engloba els òrgans o les institucions que actuen en exercici de poders judicials o legislatius.

3. Per «informació(ons) sobre el medi ambient» s'entén qualsevol informació, disponible en forma escrita, visual, oral o electrònica o en qualsevol altre suport material i que es refereixi a:

a) l'estat dels elements del medi ambient com ara l'aire, l'atmosfera, l'aigua, el sòl, les terres, el paisatge i els paratges naturals, la diversitat biològica i els seus components, inclosos els organismes genèticament modificats, i la interacció entre aquests elements;

b) factors com ara les substàncies, l'energia, el soroll i les radiacions i les activitats o mesures, en particular les mesures administratives, els acords relatius al medi ambient, les polítiques, lleis, plans i programes que tinguin o puguin tenir efectes sobre els elements del medi ambient a què fa referència l'apartat 1 supra sobre l'anàlisi de costos-beneficis i altres anàlisis i hipòtesis econòmiques utilitzades en la presa de decisions en matèria mediambiental;

c) l'estat de la salut, la seguretat i les condicions de vida dels éssers humans, així com l'estat dels emplaçaments culturals i de les construccions en la mesura que siguin o puguin ser alterats per l'estat dels elements del medi ambient o, a través d'aquests elements, pels factors, activitats o mesures a què fa referència la lletra b) supra.

4. Per «públic» s'entén una o diverses persones físiques o jurídiques i, d'acord amb la legislació o el costum del país, les associacions, organitzacions o grups constituïts per aquestes persones.

5. Per «públic interessat» s'entén el públic que resulta o pot resultar afectat per les decisions adoptades en matèria mediambiental o que té un interès per invocar en la presa de decisions.

Als efectes de la present definició, es considera que tenen aquest interès les organitzacions no governamentals que treballen a favor de la protecció del medi ambient i que compleixen els requisits exigits pel dret intern.

Article 3. *Disposicions generals.*

1. Cada part adopta les mesures legals, reglamentàries o d'un altre tipus necessàries, en particular les mesures encaminades a garantir la compatibilitat de les disposicions que donen efecte a les disposicions d'aquest Conveni relatives a la informació, la participació del públic i a l'accés a la justícia, així com les mesures d'execució apropiades, per tal d'establir i mantenir un marc precís, transparent i coherent als efectes d'aplicar les disposicions d'aquest Conveni.

2. Cada part procura que els funcionaris i les autoritats ajudin el públic i li donin consells que li permetin tenir accés a la informació, participar més fàcilment en la presa de decisions i recórrer a la justícia en matèria mediambiental.

3. Cada part afavoreix l'educació ecològica del públic i el consciència respecte dels problemes mediambientals a fi que sàpiga com actuar per tenir accés a la informació, participar en la presa de decisions i recórrer a la justícia en matèria mediambiental.

4. Cada part concedeix el reconeixement i el suport requerits a les associacions, organitzacions o grups que tinguin per objecte la protecció del medi ambient i pro-

cura que el seu sistema jurídic nacional sigui compatible amb aquesta obligació.

5. Les disposicions d'aquest Conveni no menyscaben el dret de les parts a seguir aplicant o a adoptar, en lloc de les mesures que preveu aquest Conveni, mesures que garanteixin un accés més ampli a la informació, una major participació del públic en la presa de decisions i un accés més ampli a la justícia en matèria mediambiental.

6. Aquest Conveni no obliga a deixar sense aplicació els drets existents en matèria d'accés a la informació, participació del públic en la presa de decisions i accés a la justícia en matèria mediambiental.

7. Cada part procura que s'apliquin els principis que enuncia aquest Conveni en la presa de decisions internacionals en matèria de medi ambient, així com en el marc de les organitzacions internacionals quan es tracti del medi ambient.

8. Cada part vetlla perquè les persones que exercixin els seus drets de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni no es vegin de cap manera penalitzades, perseguides ni sotmeses a mesures vexatòries pels seus actes. La present disposició no afecta de cap manera el poder dels tribunals nacionals d'imposar costes d'una quantia raonable al final d'un procediment judicial.

9. Dins dels límits de l'àmbit d'aplicació de les disposicions pertinents d'aquest Conveni, el públic té accés a la informació, té la possibilitat de participar en la presa de decisions i té accés a la justícia en matèria mediambiental sense discriminació fundada en la nacionalitat, la ciutadania o el domicili i, en el cas d'una persona jurídica, sense discriminació pel lloc en què tingui la seva seu oficial o un centre efectiu d'activitats.

Article 4. *Accés a la informació sobre el medi ambient.*

1. Cada part procura que, sense perjudici del que expressen els apartats següents d'aquest article, les autoritats públiques posin a disposició del públic, en el marc de la seva legislació nacional, les informacions sobre el medi ambient que els sol·licitin, en particular, si es fa aquesta petició i sense perjudici del que disposa la lletra b) infra, còpies dels documents en què les informacions es trobin efectivament consignades, independentment que aquests documents incloguin o no altres informacions:

- a) sense que el públic hagi d'invocar un interès particular;
- b) en la forma sol·licitada, llevat que:
 - i) Sigui raonable per a l'autoritat pública comunicar les informacions de què es tracti en una altra forma, cas en què s'han d'indicar les raons d'aquesta opció; o
 - ii) la informació ja estigui disponible públicament d'una altra manera.

2. Les informacions sobre el medi ambient a què es refereix l'apartat 1 supra es posen a disposició del públic tan aviat com sigui possible i com a molt tard en el termini d'un mes a comptar de la data en què s'hagi presentat la sol·licitud, llevat que el volum i la complexitat de les dades sol·licitades justifiquin una pròrroga d'aquest termini fins a un màxim de dos mesos a partir de la sol·licitud. S'informa el sol·licitant de qualsevol pròrroga del termini i dels motius que la justifiquen.

3. Es pot denegar una sol·licitud d'informació sobre el medi ambient si:

- a) l'autoritat pública de la qual se sol·licitin no disposa de les informacions sol·licitades;
- b) la sol·licitud és clarament abusiva o està formulada en termes massa generals; o
- c) la sol·licitud es refereix a documents que s'estiguin elaborant o concerneix a comunicacions internes de les autoritats públiques, sempre que aquesta excepció estigui prevista en el dret intern o en el costum, tenint en

compte l'interès que la divulgació de les informacions sol·licitades tingui per al públic.

4. Es pot denegar una sol·licitud d'informació sobre el medi ambient en cas que la divulgació d'aquesta informació pugui tenir efectes desfavorables sobre:

- a) el secret de les deliberacions de les autoritats públiques, quan aquest secret estigui previst en el dret intern;
- b) les relacions internacionals, la defensa nacional o la seguretat pública;
- c) la bona marxa de la justícia, la possibilitat que tota persona pugui ser jutjada equitativament o la capacitat d'una autoritat pública per efectuar una investigació d'indole penal o disciplinària;
- d) el secret comercial o industrial quan aquest secret estigui protegit per la llei amb la finalitat de defensar un interès econòmic legítim. En aquest marc s'han de divulgar les informacions sobre emissions que siguin pertinents per a la protecció del medi ambient;
- e) els drets de propietat intel·lectual;
- f) el caràcter confidencial de les dades i dels expedients personals respecte d'una persona física si aquesta persona no ha consentit en la divulgació d'aquestes informacions al públic, quan el caràcter confidencial d'aquest tipus d'informació estigui previst en el dret intern;
- g) els interessos d'un tercer que hagi facilitat les informacions sol·licitades sense estar obligat a fer-ho per la llei o sense que la llei pugui obligar-lo a fer-ho i que no consenti en la divulgació d'aquestes informacions; o
- h) el medi ambient a què es refereixen les informacions, com els llocs de reproducció d'espècies rares.

Els motius de denegació abans esmentats s'han d'interpretar de manera restrictiva tenint en compte l'interès que la divulgació de les informacions sol·licitades tindria per al públic i segons que aquestes informacions tinguin relació o no amb les emissions al medi ambient.

5. Si una autoritat pública no disposa de les informacions sobre el medi ambient sol·licitades, ha d'informar com més aviat millor el sol·licitant sobre l'autoritat a què es pot adreçar, segons el seu coneixement, per obtenir les informacions de què es tracti o ha de transmetre la sol·licitud a aquesta autoritat i informar-ne el sol·licitant.

6. Cada part ha de procurar, si la informació exempta de divulgació segons la lletra c) de l'apartat 3 i l'apartat 4 del present article es pot dissociar sense menyscabar la seva confidencialitat, que les autoritats públiques facilitin la resta de la informació mediambiental sol·licitada.

7. La denegació d'una sol·licitud d'informació es notifica per escrit si la sol·licitud s'ha fet per escrit o si el seu autor sol·licita una resposta escrita. En la notificació de denegació l'autoritat pública exposa els motius de la denegació i informa el sol·licitant del recurs de què disposa en virtut de l'article 9. La denegació de la sol·licitud s'ha de notificar com més aviat millor i en el termini d'un mes com a molt tard, llevat que la complexitat de les informacions sol·licitades justifiqui una pròrroga d'aquest termini fins a un màxim de dos mesos a partir de la sol·licitud. S'ha d'informar el sol·licitant de qualsevol pròrroga del termini i dels motius que la justifiquen.

8. Cada part pot autoritzar les autoritats públiques que facilitin informacions a percebre un dret per aquest servei, però aquest dret no ha d'excedir una quantia raonable. Les autoritats públiques que tinguin la intenció d'imposar el pagament d'un dret per les informacions que facilitin han de comunicar als sol·licitants d'informació les tarifes dels drets que s'hagin de pagar, indicant els casos en què les autoritats poden renunciar a la percepció d'aquests drets i els casos en què la comunicació d'informacions està subjecta al seu pagament anticipat.

Article 5. Recollida i difusió d'informacions sobre el medi ambient.

1. Cada part ha de procurar:

a) Que les autoritats públiques disposin i tinguin al dia les informacions sobre el medi ambient que siguin útils per al desenvolupament de les seves funcions;

b) Que s'estableixin mecanismes obligatoris perquè les autoritats públiques estiguin degudament informades de les activitats proposades i en curs que puguin afectar de manera significativa el medi ambient;

c) Que en cas d'amenaça imminent per a la salut o el medi ambient, tant imputable a activitats humanes com a conseqüència de causes naturals, es difonguin immediatament i sense demora entre els possibles afectats totes les informacions que puguin permetre al públic prendre mesures per prevenir o limitar els danys eventuais i que estiguin en poder d'una autoritat pública.

2. Cada part ha de procurar que, en el marc de la legislació nacional, les autoritats públiques posin a disposició del públic, de manera transparent, les informacions sobre el medi ambient i que aquestes informacions siguin efectivament accessibles, en particular:

a) Proporcionant al públic informacions suficients sobre el tipus i l'abast de les informacions sobre el medi ambient que estiguin en poder de les autoritats públiques competents, sobre les principals condicions en què estiguin disponibles i siguin accessibles aquestes informacions i sobre el procediment que s'hagi de seguir per obtenir-les;

b) Adoptant i mantenint mesures pràctiques, per exemple:

i) Elaborant llistes, registres o fitxers accessibles al públic;

ii) obligant els funcionaris a prestar el seu suport al públic que intenti tenir accés a informacions en virtut d'aquest Conveni;

iii) designant punts de contacte; i

c) Donant accés gratuïtament a les informacions sobre el medi ambient que figurin en les llistes, registres o fitxers esmentats a l'incís i) de la lletra b) supra.

3. Cada part ha de vetllar perquè les informacions sobre el medi ambient estiguin disponibles progressivament en bases de dades electròniques fàcilment accessibles per al públic per mitjà de les xarxes públiques de telecomunicacions. En particular, haurien de ser accessibles d'aquesta forma les informacions següents:

a) els informes sobre l'estat del medi ambient a què fa referència l'apartat 4 infra;

b) els textos de les lleis sobre el medi ambient o relatives a aquest;

c) si s'escau, les polítiques, els plans i els programes sobre el medi ambient o que hi estan relacionats, així com els acords relatius al medi ambient; i

d) altres informacions, en la mesura que la possibilitat d'obtenir-les d'aquesta forma faciliti l'aplicació de la legislació nacional que tingui per objecte aplicar el present Conveni, sempre que aquestes informacions ja estiguin disponibles en forma electrònica.

4. Cada part ha de publicar i difondre a intervals regulars no superiors a tres o quatre anys un informe nacional sobre l'estat del medi ambient, en el qual hi ha de figurar informació sobre la qualitat del medi ambient i sobre les pressions a què aquest es troba sotmès.

5. Cada part ha d'adoptar mesures, en el marc de la seva legislació, amb la finalitat de difondre, en particular:

a) els textos legals i els documents orientatius, com ara els documents sobre estratègies, polítiques, progra-

mes i plans d'acció relatius al medi ambient, i els informes sobre la situació en què es troba la seva aplicació, elaborats en els diferents nivells de l'Administració pública;

b) els tractats, convenis i acords internacionals relatius a qüestions mediambientals; i

c) si s'escau, els altres documents internacionals sobre qüestions relatives al medi ambient.

6. Cada part ha d'encoratjar els explotadors les activitats dels quals tinguin un impacte important sobre el medi ambient a informar periòdicament el públic de l'impacte sobre el medi ambient de les seves activitats i dels seus productes, si s'escau, en el marc de programes voluntaris d'etiquetatge ecològic o d'ecoauditories o per altres mitjans.

7. Cada part:

a) ha de fer públics els fets i les anàlisis de fets que consideri pertinents i importants per elaborar les propostes relatives a les mesures essencials que s'han d'adoptar en matèria de medi ambient;

b) ha de publicar o fer accessibles d'una altra forma els documents disponibles que expliquin com tracta amb el públic les matèries objecte d'aquest Conveni; i

c) ha de comunicar de forma apropiada informacions sobre la manera en què l'Administració, a tots els nivells, exerceix les funcions públiques o presta serveis públics relatius al medi ambient.

8. Cada part ha d'elaborar mecanismes per tal de procurar que el públic disposi d'informacions suficients sobre els productes, de forma que els consumidors puguin prendre opcions ecològiques amb ple coneixement de causa.

9. Cada part ha d'adoptar mesures per establir progressivament, tenint en compte, si s'escau, els procediments internacionals, un sistema coherent d'abast nacional consistent a inventariar o registrar les dades relatives a la contaminació en una base de dades informatitzada, estructurada i accessible al públic, després de recollir aquestes dades per mitjà de models de declaració normalitzats. Aquest sistema pot incloure les aportacions, descàrregues i transferències en els diferents mitjans i en els llocs de tractament i d'eliminació, «in situ» o en un altre emplaçament, d'una sèrie determinada de substàncies i de productes resultants d'una sèrie determinada d'activitats, en particular l'aigua, l'energia i els recursos utilitzats per a aquestes activitats.

10. Res del que disposa el present article ha de menyscar el dret de les parts a negar-se a divulgar determinades informacions relatives al medi ambient de conformitat amb els apartats 3 i 4 de l'article 4.

Article 6. Participació del públic en les decisions relatives a activitats específiques.

1. Cada part:

a) Ha d'aplicar les disposicions del present article quan es tracti d'autoritzar o no activitats proposades de les que enumera l'annex I,

b) també ha d'aplicar les disposicions d'aquest article, de conformitat amb el seu dret intern, quan es tracti d'adoptar una decisió respecte d'activitats proposades no enumerades a l'annex I que puguin tenir un efecte important sobre el medi ambient. Les parts han de determinar en cada cas si l'activitat proposada entra en l'àmbit d'aquestes disposicions; i

c) poden decidir cas per cas, si el dret intern ho preveu, no aplicar les disposicions del present article a les activitats proposades que responguin a les necessitats de la defensa nacional si la part considera que aquesta aplicació aniria en contra d'aquestes necessitats.

2. Quan s'iniciï un procés de presa de decisions respecte del medi ambient, s'ha d'informar el públic interessat com convingui, de manera eficaç i en el moment oportú, per mitjà de comunicació pública o individualment, segons els casos, al començament del procés. Les informacions es refereixen en particular a:

- a) l'activitat proposada, inclosa la sol·licitud corresponent respecte de la qual s'adopta una decisió;
- b) la naturalesa de les decisions o del projecte de decisió que es podrien adoptar;
- c) l'autoritat pública encarregada de prendre la decisió;
- d) el procediment previst, incloses, en els casos en què aquestes informacions es puguin facilitar:
 - i) la data en què comença el procediment;
 - ii) les possibilitats que s'ofereixen al públic de participar-hi;
 - iii) la data i el lloc de qualsevol audiència pública prevista;
 - iv) l'autoritat pública a què es pugui adreçar per obtenir informacions pertinents i davant la qual s'han dipositat aquestes informacions perquè el públic les pugui examinar;
 - v) l'autoritat pública o qualsevol altre organisme públic competent al qual es puguin adreçar observacions o preguntes i el termini previst per a la comunicació d'observacions o preguntes;
 - vi) la indicació de les informacions sobre el medi ambient relatives a l'activitat proposada que estiguin disponibles; i
- e) el fet que l'activitat sigui objecte d'un procediment d'avaluació de l'impacte nacional o transfronterer sobre el medi ambient.

3. Per a les diferents fases del procediment de participació del públic s'ha d'establir terminis raonables que deixin temps suficient per informar el públic de conformitat amb l'apartat 2 supra i perquè el públic es prepari i participi efectivament en els treballs al llarg de tot el procés de presa de decisions en matèria mediambiental.

4. Cada part ha d'adoptar mesures perquè la participació del públic comenci a l'inici del procediment, és a dir, quan totes les opcions i solucions encara siguin possibles i quan el públic pugui exercir una influència real.

5. Cada part, si és procedent, hauria d'encoratjar qualsevol que tingui el propòsit de presentar una sol·licitud d'autorització a identificar el públic afectat, a informar-lo de l'objecte de la sol·licitud que es proposa presentar i a entaular-hi un debat sobre això abans de presentar la seva sol·licitud.

6. Cada part ha d'exigir a les autoritats públiques competents que actuïn de forma que el públic interessat pugui consultar quan ho demani i quan el dret intern ho exigeixi, de forma gratuïta, mentre estiguin disponibles, totes les informacions que ofereixin interès per a la presa de decisions a què es refereix el present article que es puguin obtenir en el moment del procediment de participació del públic, sense perjudici del dret de les parts a negar-se a divulgar determinades informacions d'acord amb els apartats 3 i 4 de l'article 4. Les informacions pertinents comprenen com a mínim i sense perjudici del que disposa l'article 4:

- a) Una descripció de l'emplaçament i de les característiques físiques i tècniques de l'activitat proposada, inclosa una estimació dels residus i de les emissions previstos;
- b) una descripció dels efectes importants de l'activitat proposada sobre el medi ambient;
- c) una descripció de les mesures previstes per prevenir o reduir aquests efectes, en particular les emissions;
- d) un resum no tècnic del que precedeix;

- e) una sinopsi de les principals solucions alternatives estudiades per l'autor de la sol·licitud d'autorització; i
- f) de conformitat amb la legislació nacional, els principals informes i dictàmens adreçats a l'autoritat pública en el moment en què el públic interessat hagi de ser informat de conformitat amb l'apartat 2 supra.

7. El procediment de participació del públic ha de preveure la possibilitat que el públic sotmeti per escrit o, si convé, en una audiència o una investigació pública en què intervingui el sol·licitant, totes les observacions, informacions, anàlisis o opinions que consideri pertinents respecte de l'activitat proposada.

8. Cada part ha de vetllar perquè, en el moment d'adoptar la decisió, es tinguin degudament en compte els resultats del procediment de participació del públic.

9. Cada part també ha de vetllar perquè, una vegada adoptada la decisió per l'autoritat pública, el públic ràpidament en sigui informat seguint el procediment apropiat. Cada part ha de comunicar al públic el text de la decisió acompanyat dels motius i consideracions en què es basa aquesta decisió.

10. Cada part ha de vetllar perquè, quan una autoritat pública reexaminei o actualitzés les condicions en què s'exerceix una activitat esmentada a l'apartat 1, les disposicions dels apartats 2 a 9 del present article s'apliquen «mutatis mutandi» i com correspongui.

11. Cada part ha d'aplicar, dins del seu dret intern i en la mesura que sigui possible i apropiat, les disposicions del present article quan es tracti de decidir si és procedent autoritzar la disseminació voluntària al medi ambient d'organismes modificats genèticament.

Article 7. *Participació del públic en els plans, programes i polítiques relatius al medi ambient.*

Cada part ha d'adoptar disposicions pràctiques o altres disposicions necessàries perquè el públic participi en l'elaboració dels plans i programes relatius al medi ambient en un marc transparent i equitatiu, després d'haver-li facilitat les informacions necessàries. En aquest marc s'apliquen els apartats 3, 4 i 8 de l'article 6. El públic que hi pugui participar l'ha de designar l'autoritat pública competent, tenint en compte els objectius d'aquest Conveni. En la mesura que sigui procedent, cada part s'ha d'esforçar per brindar al públic la possibilitat de participar en l'elaboració de les polítiques relatives al medi ambient.

Article 8. *Participació del públic durant la fase d'elaboració de disposicions reglamentàries o d'instruments normatius jurídicament obligatoris d'aplicació general.*

Cada part s'ha d'esforçar per promoure una participació efectiva del públic en una fase apropiada, i quan les opcions encara estiguin obertes, durant la fase d'elaboració per autoritats públiques de disposicions reglamentàries o d'altres normes jurídicament obligatòries d'aplicació general que puguin tenir un efecte important sobre el medi ambient. A aquest efecte, convé adoptar les disposicions següents:

- a) fixar un termini suficient per permetre una participació efectiva;
- b) publicar un projecte de regles o posar-lo a disposició del públic per altres mitjans; i
- c) donar al públic la possibilitat de formular observacions, ja sigui directament, ja sigui per mediació d'òrgans consultius representatius.

Els resultats de la participació del públic s'han de tenir en consideració en tot el que sigui possible.

Article 9. *Accés a la justícia.*

1. Cada part ha de vetllar, en el marc de la seva legislació nacional, perquè qualsevol persona que consideri

que la seva sol·licitud d'informació en aplicació de l'article 4 no ha estat atesa, ha estat rebutjada il·licitament, en tot o en part, no ha obtingut una resposta suficient, o que, d'altra banda, aquesta no ha rebut el tractament que preveuen les disposicions de l'esmentat article, tingui la possibilitat de presentar un recurs davant un òrgan judicial o davant un altre òrgan independent i imparcial que estableix la llei.

En cas que una part estableixi aquest recurs davant un òrgan judicial, ha de vetllar perquè la persona interessada també tingui accés a un procediment ràpid que estableix la llei que sigui gratuït o poc oneros, amb vista al reexamen de la sol·licitud per una autoritat pública o al seu examen per un òrgan independent i imparcial diferent d'un òrgan judicial.

Les decisions finals adoptades en virtut del present apartat 1 són obligatòries per a l'autoritat pública que tingui les informacions. Els motius que les justifiquin s'han d'indicar per escrit, almenys quan es denegui l'accés a la informació en virtut d'aquest apartat.

2. Cada part ha de vetllar, en el marc de la seva legislació nacional, perquè els membres del públic interessat:

- a) que tinguin un interès suficient o, si s'escau,
- b) que invoquin la lesió d'un dret, quan el Codi de procediment administratiu d'una part imposi aquesta condició, poden interposar recurs davant un òrgan judicial o un altre òrgan independent i imparcial establert per la llei per impugnar la legalitat, quant al fons i quant al procediment, de qualsevol decisió, o qualsevol acció o omissió que entri en l'àmbit de les disposicions de l'article 6 i, si el dret intern ho preveu i sense perjudici del que disposa l'apartat 3 infra, d'altres disposicions pertinents d'aquest Conveni.

El que constitueix interès suficient i lesió d'un dret es determina d'acord amb les disposicions del dret intern i d'acord amb l'objectiu de concedir al públic interessat un ampli accés a la justícia en el marc d'aquest Conveni. A aquest efecte, l'interès de qualsevol organització no governamental que compleixi les condicions que preveu l'apartat 5 de l'article 2 es considera suficient en el sentit de la lletra a) supra. Es considera igualment que aquestes organitzacions tenen drets que podrien ser lesionats en el sentit de la lletra b) supra.

Les disposicions del present apartat 2 no exclouen la possibilitat de presentar un recurs preliminar davant una autoritat administrativa ni eximeixen de l'obligació d'esgotar les vies de recurs administratiu abans d'entaular un procediment judicial quan el dret intern imposi aquesta obligació.

3. A més, sense perjudici dels procediments de recurs a què es refereixen els apartats 1 i 2 supra, cada part ha de vetllar perquè els membres del públic que compleixin els criteris eventuais previstos pel seu dret intern puguin entaular procediments administratius o judicials per impugnar les accions o omissions de particulars o d'autoritats públiques que vulnerin les disposicions del dret mediambiental nacional.

4. A més, sense perjudici del que disposa l'apartat 1, els procediments a què es refereixen els apartats 1, 2 i 3 supra han d'oferir recursos suficients i efectius, en particular una ordre de reparació, si és procedent, i han de ser objectius, equitatius i ràpids sense que el seu cost sigui prohibitiu. Les decisions adoptades en virtut del present article s'han de pronunciar o consignar per escrit. Les decisions dels tribunals i, en la mesura que sigui possible, les d'altres òrgans han de ser accessibles al públic.

5. Perquè les disposicions del present article siguin encara més eficaces, cada part ha de vetllar perquè s'informi el públic de la possibilitat que se li concedeix d'iniciar procediments de recurs administratiu o judicial, i ha de preveure l'establiment de mecanismes d'assistència apropiats encaminats a eliminar o reduir els obstacles

financers o d'un altre tipus que obstaculitzin l'accés a la justícia.

Article 10. Reunió de les parts.

1. La primera reunió de les parts s'ha de convocar un any com a molt tard després de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni. A continuació, les parts han de celebrar una reunió ordinària, almenys, una vegada cada dos anys, llevat que decideixin una altra cosa o si una d'aquestes ho sol·licita per escrit, però aquesta sol·licitud ha de ser abonada per un terç, almenys, de les parts dins dels sis mesos següents a la seva comunicació a la totalitat de les parts pel secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa.

2. En les seves reunions, les parts han de seguir permanentment l'aplicació d'aquest Conveni sobre la base dels informes comunicats regularment per les parts i, tenint aquest objectiu present:

a) han d'examinar, amb vista al seu perfeccionament, les polítiques que apliquin i els sistemes jurídics i metodològics que segueixin per garantir l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria mediambiental;

b) s'han d'intercanviar els ensenyaments que extreugin de la concertació i aplicació d'acords bilaterals i multilaterals o d'altres acords que tinguin relació amb l'objecte d'aquest Conveni, en els quals siguin part una o diverses d'aquestes;

c) han de sol·licitar, si és procedent, els serveis dels òrgans competents de la CEPE, així com d'altres organismes internacionals o de comitès específics competents per a totes les qüestions que s'han de tenir en compte per assolir els objectius d'aquest Conveni;

d) han de crear òrgans subsidiaris si ho consideren necessari;

e) han d'elaborar, si és procedent, protocols al present Conveni;

f) han d'examinar i adoptar proposicions d'esmena al present Conveni de conformitat amb les disposicions de l'article 14;

g) han d'estudiar i emprendre qualsevol altra acció que pugui resultar necessària als efectes d'aquest Conveni;

h) en la seva primera reunió, han d'estudiar i adoptar per consens el reglament de règim interior de les seves reunions i de les reunions dels òrgans subsidiaris;

i) en la seva primera reunió, han d'examinar els ensenyaments que extreugin de l'aplicació de les disposicions de l'apartat 9 de l'article 5 i han d'estudiar les mesures necessàries per perfeccionar el sistema que preveu aquest apartat, tenint en compte els procediments aplicables, els fets nous ocorreguts a escala internacional, en particular l'elaboració d'un instrument apropiat respecte de l'establiment de registres o inventaris de les descàrregues o transferències de contaminants que es podrien annexar a aquest Conveni.

3. En cas que sigui necessari, la reunió de les parts pot estudiar la possibilitat d'adoptar per consens disposicions d'ordre financer.

4. Les Nacions Unides, els seus organismes especialitzats i l'Organisme Internacional d'Energia Atòmica, així com qualsevol Estat o organització d'integració econòmica regional que estigui facultat en virtut de l'article 17 per signar el Conveni però que no en sigui part, i qualsevol organització internacional que tingui competències en esferes que tinguin relació amb el present Conveni, tenen dret a participar en qualitat d'observadors en les reunions de les parts.

5. Qualsevol organització no governamental que tingui competències en esferes que tinguin relació amb el present Conveni i que faci saber al secretari executiu de la

Comissió Econòmica per a Europa que vol estar representada en una reunió de les parts té dret a participar-hi en qualitat d'observador, llevat que almenys un terç de les parts hi posin objecció.

6. Als efectes dels apartats 4 i 5 supra, el reglament de règim interior esmentat a la lletra h) de l'apartat 2 supra regula les modalitats pràctiques d'admissió i les altres condicions pertinents.

Article 11. *Dret de vot.*

1. Llevat del que disposa l'apartat 2 del present article, cada part en el present Conveni disposa d'un vot.

2. En les esferes de la seva competència, les organitzacions d'integració econòmica regional disposen, per exercir el seu dret de vot, d'un nombre de vots igual al nombre dels seus estats membres que siguin part en aquest Conveni. Aquestes organitzacions no exerceixen el seu dret de vot si els seus estats membres exerceixen el seu, i a la inversa.

Article 12. *Secretaria.*

El secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa exerceix les funcions de secretaria següents:

- convoca i prepara les reunions de les parts;
- transmet a les parts els informes i altres informacions rebuts en aplicació de les disposicions d'aquest Conveni; i
- exerceix altres funcions que les parts li puguin assignar.

Article 13. *Annexos.*

Els annexos d'aquest Conveni en formen part integrant.

Article 14. *Esmenes al Conveni.*

1. Qualsevol part pot proposar esmenes al present Conveni.

2. El text de qualsevol proposta d'esmena al present Conveni s'ha de sotmetre per escrit al secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa, que ho ha de comunicar a totes les parts noranta dies abans almenys de la reunió de les parts en el curs de la qual es proposi l'adopció de l'esmena.

3. Les parts no han d'escatimar esforços per arribar a un acord per consens sobre qualsevol esmena que es proposi introduir en aquest Conveni. Si tots els esforços en aquest sentit són en va i si no s'arriba a cap acord, l'esmena s'ha d'adoptar en última instància mitjançant votació per una majoria de tres quarts de les parts presents i votants.

4. Les esmenes a aquest Conveni adoptades d'acord amb l'apartat 3 supra les ha de sotmetre el dipositari a totes les parts als efectes de ratificació, aprovació o acceptació. Les esmenes a aquest Conveni que no es refereixin a un annex entren en vigor respecte de les parts que les hagin ratificat, aprovat o acceptat el norantè dia següent a la recepció pel dipositari de la notificació de la seva ratificació, aprovació o acceptació per tres quarts almenys d'aquestes parts. Posteriorment, han d'entrar en vigor respecte de qualsevol altra part el norantè dia següent al dipòsit per aquesta part del seu instrument de ratificació, aprovació o acceptació de les esmenes.

5. Qualsevol part que no estigui en condicions d'aprovar una esmena a un annex d'aquest Conveni ho ha de notificar per escrit al dipositari dins dels dotze mesos següents a la data de comunicació de la seva adopció. El dipositari ha d'informar sense demora totes les parts de la recepció d'aquesta notificació. Una part pot substituir en qualsevol moment la seva notificació anterior per una acceptació i, després del dipòsit d'un instrument d'acceptació davant el dipositari, les esmenes a l'esmentat annex han d'entrar en vigor respecte d'aquesta part.

6. A l'expiració d'un termini de dotze mesos a comptar de la data de la seva comunicació pel dipositari prevista en l'apartat 4 supra, qualsevol esmena a un annex ha d'entrar en vigor respecte de les parts que no hagin cursat una notificació al dipositari d'acord amb les disposicions de l'apartat 5 supra en la mesura que no més d'un terç de les parts hagin cursat aquesta notificació.

7. Als efectes del present article, per «parts presents i votants» s'entenen les parts presents a la reunió que emetin un vot afirmatiu o negatiu.

Article 15. *Examen del compliment de les disposicions.*

La reunió de les parts ha d'adoptar per consens mecanismes facultatius de caràcter no conflictiu, no judicial i consultiu per examinar el compliment de les disposicions d'aquest Conveni. Aquests mecanismes permeten una participació apropiada del públic i poden preveure la possibilitat d'examinar comunicacions de membres del públic respecte de qüestions que tinguin relació amb aquest Conveni.

Article 16. *Solució de controvèrsies.*

1. Si sorgeix una controvèrsia entre dues o més parts respecte de la interpretació o de l'aplicació d'aquest Conveni, aquestes parts s'han d'esforçar per resoldre-la per mitjà de la negociació o per qualsevol altre mitjà de solució de controvèrsies que considerin acceptable.

2. Quan signi, ratifiqui, accepti, aprovi o s'adhereixi al present Conveni, o en qualsevol altre moment posterior, una part pot declarar per escrit al dipositari que, pel que fa a les controvèrsies que no s'hagin resolt d'acord amb l'apartat 1 supra, accepta com a obligatori un o els dos mitjans de solució següents en les seves relacions amb qualsevol part que accepti la mateixa obligació:

- la submissió de la controvèrsia al Tribunal Internacional de Justícia;
- l'arbitratge, d'acord amb el procediment que defineix l'annex II.

3. Si les parts en la controvèrsia han acceptat els dos mitjans de solució de controvèrsies esmentats en l'apartat 2 supra, la controvèrsia només es pot sotmetre al Tribunal Internacional de Justícia, llevat que les parts acordin una altra cosa.

Article 17. *Signatura.*

El present Conveni està obert a la signatura dels estats membres de la Comissió Econòmica per a Europa, així com dels estats que gaudeixin d'estatut consultiu davant la Comissió Econòmica per a Europa, en virtut dels apartats 8 i 11 de la resolució 36 (IV) del Consell Econòmic i Social de 28 de març de 1947, i de les organitzacions d'integració econòmica regional constituïdes per estats sobirans, membres de la Comissió Econòmica per a Europa, que els hagin transferit competències en les matèries de què tracta el present Conveni, inclosa la competència per concertar tractats sobre aquestes matèries, a Aarhus (Dinamarca), el 25 de juny de 1998, i posteriorment a la seu de les Nacions Unides a Nova York, fins al 21 de desembre de 1998.

Article 18. *Dipositari.*

El secretari general de les Nacions Unides exerceix les funcions de dipositari d'aquest Conveni.

Article 19. *Ratificació, acceptació, aprovació i adhesió.*

1. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, acceptació o aprovació dels estats i de les organitzacions d'integració econòmica regional que en són signataris.

2. Aquest Conveni està obert a l'adhesió dels estats i organitzacions d'integració econòmica regional que esmenta l'article 17 a partir del 22 de desembre de 1998.

3. Qualsevol Estat no esmentat a l'apartat 2 supra que sigui membre de les Nacions Unides es pot adherir al Conveni amb l'aprovació de la reunió de les parts.

4. Tota organització esmentada a l'article 17 que arribi a ser part en aquest Conveni sense que cap dels seus estats membres en sigui part queda vinculada per totes les obligacions dimanants del Conveni. Quan un o diversos estats membres d'aquesta organització siguin part en aquest Conveni, aquesta organització i els seus estats membres acorden les seves responsabilitats respectives en l'execució de les obligacions que els imposa el Conveni. En aquest cas, l'organització i els estats membres no estan facultats per exercir concurrentment els drets dimanants d'aquest Conveni.

5. En els seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, les organitzacions d'integració econòmica regional que esmenta l'article 17 declaren l'abast de la seva competència respecte de les matèries que regula aquest Conveni. A més, aquestes organitzacions informen el dipositari de qualsevol modificació important en l'abast de les seves competències.

Article 20. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Conveni entra en vigor el norantè dia següent a la data del dipòsit del setzè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Als efectes de l'apartat 1 d'aquest article, l'instrument dipositat per una organització d'integració econòmica regional no se suma als dipositats pels estats membres d'aquesta organització.

3. Respecte de cada Estat o organització a què es refereix l'article 17 que ratifiqui, accepti o aprovi el present Conveni o s'hi adhereixi després del dipòsit del setzè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, el Conveni entra en vigor el norantè dia següent a la data de dipòsit per aquest Estat o aquesta organització del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 21. *Denúncia.*

En qualsevol moment posterior a l'expiració d'un termini de tres anys a partir de la data en què el present Conveni entri en vigor respecte d'una part, aquesta pot denunciar el Conveni mitjançant una notificació escrita dirigida al dipositari. Aquesta denúncia té efecte el norantè dia següent a la data de recepció de la seva notificació pel dipositari.

Article 22. *Textos autèntics.*

L'original d'aquest Conveni, els textos del qual en anglès, francès i rus són igualment autèntics, es diposita en poder del secretari general de les Nacions Unides.

Per donar fe de tot això els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni,

Fet a Aarhus (Dinamarca), el vint-i-cinc de juny de mil nou-cents noranta-vuit.

ANNEX I

Llista d'activitats a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 6

1. Sector de l'energia:

Refineries de petroli i de gas;
instal·lacions de gasificació i líquüefacció;
centrals tèrmiques i altres instal·lacions de combustió amb un aportació tèrmica, com a mínim, de 50 megawatts (MW);

forns de coc;

centrals nuclears i altres reactors nuclears, inclusivament el desmantellament o la retirada del servei d'aques-

tes centrals o reactors¹ (amb excepció de les instal·lacions d'investigació per a la producció i la transformació de matèries fisibles i fèrtils, la potència màxima de les quals no excedeixi 1 kW de càrrega tèrmica contínua);

instal·lacions per al retractament de combustibles nuclears irradiats;

instal·lacions destinades:

a la producció o a l'enriquiment de combustibles nuclears;

al tractament de combustibles nuclears irradiats o de rebuigs summament radioactius;

a l'eliminació definitiva de combustibles nuclears irradiats;

exclusivament a l'eliminació definitiva de rebuigs radioactius;

exclusivament a l'emmagatzematge (previst per més de deu anys) de combustibles nuclears irradiats o de rebuigs radioactius en un lloc diferent del lloc de producció.

2. Producció i transformació de metalls:

instal·lacions de torrada o sinterització de mineral metàl·lic (en particular mineral sulfurat);

instal·lacions per a la producció de ferro fos o d'acer (fusió primària o secundària), inclosos els equipaments per a la fosa contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora;

instal·lacions destinades a la transformació de metalls ferrosos:

i) per laminat en calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer brut per hora;

ii) per forjat mitjançant martells l'energia de cop dels quals excedeixi els 50 quilojoules per martell i quan la potència calorífica aplicada sigui superior a 20 MW;

iii) aplicació de capes de protecció de metall en fusió amb una capacitat de tractament superior a dues tones d'acer brut per hora.

foneries de metalls ferrosos amb una capacitat de producció superior a 20 tones per dia;

instal·lacions:

i) destinades a la producció de metalls bruts no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de primeres matèries secundàries per procediments metal·lúrgics, químics o electrolítics;

ii) destinades a la fusió, inclòs l'aliatge, de metalls no ferrosos, compresos els productes de recuperació (afinament, emmotllament en fosa), amb una capacitat de fusió superior a 4 tones per dia per al plom i el cadmi o de 20 tones per dia per a tots els altres metalls.

instal·lacions de tractament de superfície de metalls i matèries plàstiques en les quals s'utilitzi un procediment electrolític o químic, quan el volum de les cisternes de tractament sigui superior a 30 m³.

3. Indústria mineral:

instal·lacions destinades a la producció de clínquer (ciment) en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones per dia, o de calç en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia, o en altres tipus de forns amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia;

instal·lacions destinades a la producció d'amiant i a la fabricació de productes a base d'amiant;

1. Les centrals nuclears i altres reactors nuclears deixen de ser instal·lacions nuclears quan tots els combustibles nuclears i tots els altres elements contaminats han estat retirats definitivament de l'emplaçament de les instal·lacions.

instal·lacions destinades a la fabricació de vidre, incloses les destinades a la producció de fibres de vidre amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia;

instal·lacions destinades a la fusió de matèries minerals, incloses les destinades a la producció de fibres minerals, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia;

instal·lacions destinades a la fabricació de productes ceràmics per coccio, en particular teules, totxos, pedres refractàries, rajoles, gres o porcellana, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, o una capacitat de forn de més de 4 m³ i de més de 300 kg/m³ per forn.

4. Indústria química: per producció, en el sentit de les categories d'activitats enumerades en el present apartat, s'entén la producció en quantitats industrials, per transformació química, de les substàncies o grups de substàncies esmentats en les lletres a) a g) següents:

a) instal·lacions químiques destinades a la fabricació de productes químics orgànics de base, com ara:

i) Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics);

ii) hidrocarburs oxigenats, entre aquests els alcohols, aldehids, cetones, àcids carboxílics, èsters, acetats, èters, peròxids i resines epòxides;

iii) hidrocarburs sulfurats;

iv) hidrocarburs nitrogenats, entre aquests les amines, amides, compostos nitrosos, nitrats o nitrats, nitrils, cianats i isocianats;

v) hidrocarburs fosforats;

vi) hidrocarburs halogenats;

vii) compostos organometàl·lics;

viii) matèries plàstiques de base (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa);

ix) cautxús sintètics;

x) colorants i pigments;

xi) tensioactius i agents de superfície.

b) instal·lacions químiques destinades a la fabricació de productes químics inorgànics de base, com ara:

i) gasos, en particular amoníac, clor i clorur d'hidrogen, fluor o fluorur d'hidrogen, òxids de carboni, compostos ensofrats, òxids de nitrogen, hidrogen, diòxid de sofre, diclorur de carbonil;

ii) àcids, en particular àcid cròmic, àcid fluorhídric, àcid fosfòric, àcid nítric, àcid clorhídric, àcid sulfúric, òleum, àcids sulfurats;

iii) bases, entre aquestes hidròxid d'amoni, hidròxid de potassi, hidròxid de sodi;

iv) sals, entre aquestes clorur d'amoni, clorat de potassi, carbonat de potassi, carbonat de sodi, perborat, nitrat de plata;

v) no metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics, com ara carbur de calci, silici, carbur de silici.

c) instal·lacions químiques destinades a la fabricació d'abonaments a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (abonaments simples o compostos);

d) instal·lacions químiques destinades a la fabricació de productes de base fitosanitaris i de biocides;

e) instal·lacions en què s'utilitzi un procediment químic biològic per a la fabricació de productes farmacèutics de base;

f) instal·lacions químiques destinades a la fabricació d'explosius;

g) instal·lacions químiques en les quals s'utilitzi un tractament químic o biològic per produir additius proteics per als aliments dels animals, ferments i altres substàncies proteiques.

5. Gestió de residus:

instal·lacions per a la incineració, aprofitament, tractament químic i abocament de residus peril·losos;

instal·lacions per a la incineració de residus urbans, amb una capacitat superior a 3 tones per hora;

instal·lacions per a l'eliminació de residus no peril·losos, amb una capacitat de més de 50 tones per dia;

abocadors que rebin més de 10 tones per dia o amb una capacitat total de més de 25.000 tones, amb exclusió dels abocadors de residus inerts.

6. Instal·lacions de tractament d'aigües residuals amb una capacitat superior a un equivalent de població de 150.000 persones.

7. Instal·lacions industrials destinades a:

a) la fabricació de pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses;

b) la fabricació de paper i de cartró, amb una capacitat de producció superior a 20 tones per dia.

8. a) construcció de vies per al trànsit ferroviari de llarga distància, així com d'aeroports² dotats d'una pista principal d'enlairament i d'aterratge amb una longitud de 2.100 metres com a mínim;

b) construcció d'autopistes i de vies ràpides³;

c) construcció d'una nova carretera de quatre carrils o més, o realineació o eixamplament d'una carretera existent de dos carrils per fer una carretera de quatre carrils o més, quan la nova carretera o secció de carretera realineada o eixamplada tingui una longitud ininterrompuda de 10 quilòmetres com a mínim.

9. a) vies navegables i ports de navegació interior que permetin l'accés de vaixells de més de 1.350 tones;

b) ports comercials, molls de càrrega i de descàrrega units a terra i avantports (amb exclusió dels molls per a transbordadors) accessibles a vaixells de més de 1.350 tones.

10. Dispositius de captació o de recàrrega artificial d'aigües subterrànies quan el volum anual de les aigües captades o recarregades sigui igual o superior a 10 milions de m³.

11. a) obres destinades al transvasament de recursos hídrics entre conques fluvials quan aquesta operació tingui per objecte prevenir una eventual escassetat d'aigua i el volum anual de les aigües transvasades excedeixi els 100 milions de m³;

b) en tots els altres casos, les obres destinades al transvasament de recursos hídrics entre conques fluvials quan el cabal anual mitjà, al llarg de diversos anys, de la conca d'origen excedeixi els 2.000 milions de m³ i quan el volum de les aigües transvasades excedeixi el 5 per 100 d'aquest cabal.

En els dos casos queden exclosos els transvasaments d'aigua potable conduïda per canalitzacions.

12. Extracció de petroli i de gas natural amb fins comercials quan les quantitats extretes excedeixin les 500 tones de petroli i les 500.000 m³ de gas per dia.

13. Preses i altres instal·lacions destinades a retenir les aigües o emmagatzemar-les de forma permanent, quan el nou volum d'aigua o el volum suplementari d'aigua retinguda o emmagatzemada excedeixi els 10 milions de m³.

14. Canalitzacions per al transport de gas, de petroli o de productes químics, amb un diàmetre superior a 800 mil·límetres i d'una longitud superior a 40 quilòmetres.

2. Als efectes d'aquest Conveni, la noció d'«aeroport» correspon a la definició que en fa el Conveni de Chicago sobre la creació de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional (annex 14).

3. Als efectes d'aquest Conveni, per «via ràpida» s'entén una carretera que correspongui a la definició que en fa l'Acord europeu de 15 de novembre de 1975 sobre les grans carreteres de trànsit internacional.

15. Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'aus o de porcs que disposi de més de:

- a) 40.000 places per a aus;
- b) 20.000 places per a porcs de producció (de més de 30 quilograms), o
- c) 750 places per a truges.

16. Pedreres i explotacions mineres a cel obert, quan la superfície del jaciment excedeixi les 25 hectàrees o, en el cas de les torberes, les 150 hectàrees.

17. Construcció d'esteses aèries per al transport d'energia elèctrica amb una tensió de 220 kV o més i una longitud superior a 15 quilòmetres.

18. Instal·lacions d'emmagatzematge de petroli, de productes petroquímics o de productes químics, amb una capacitat de 200.000 tones o més.

19. Altres activitats:

instal·lacions destinades al pretractament (operacions de rentada, blanqueig i mercerització) o la tintura de fibres o de tèxtils la capacitat de tractament de les quals sigui superior a 10 tones per dia;

instal·lacions destinades a l'adobament de pells, quan la capacitat de tractament sigui superior a 12 tones de productes acabats per dia:

- a) escorxadors amb una capacitat de producció de peces en canal superior a 50 tones per dia;
- b) tractament i transformació destinats a la fabricació de productes alimentaris a partir de:

i) primeres matèries animals (exclosa la llet), amb una capacitat de producció de productes acabats superior a 75 tones per dia;

ii) primeres matèries vegetals, amb una capacitat de producció de productes acabats superior a 300 tones per dia (valor mitjà trimestral).

c) tractament i transformació de la llet, quan la quantitat de llet rebuda sigui superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).

instal·lacions destinades a l'eliminació o al reciclatge de peces en canal i de despulles d'animals amb una capacitat de tractament superior a 10 tones per dia;

instal·lacions destinades al tractament de superfície de matèries, objectes o productes, i en què s'utilitzin dissolvents orgànics, en particular per a les operacions d'aprest, impressió, revestiment, desgreixatge, impermeabilització, encolada, pintura, neteja o impregnació, amb una capacitat de consum de dissolvent de més de 150 quilograms per hora o de més de 200 tones per any;

instal·lacions destinades a la fabricació de carbó (carbó cuit dur) o d'electrografit per combustió o grafitització.

20. Qualsevol activitat no esmentada en els apartats 1 a 19 supra quan estigui prevista la participació del públic respecte d'aquesta en el marc d'un procediment d'avaluació de l'impacte sobre el medi ambient d'acord amb la legislació nacional.

21. Les disposicions de l'apartat 1.a) de l'article 6 d'aquest Conveni no s'apliquen a cap de les activitats abans esmentades que s'emprenguin exclusivament o essencialment per investigar, elaborar o experimentar nous mètodes o nous productes i que no hagin de durar més de dos anys, llevat que puguin tenir un efecte perjudicial important sobre el medi ambient o la salut.

22. Qualsevol modificació o ampliació de les activitats que respongui en si als criteris o límits expressats

en aquest annex es regeix per l'apartat 1.a) de l'article 6 d'aquest Conveni. Qualsevol altra modificació o ampliació de les activitats es regeix per la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6 d'aquest Conveni.

ANNEX II

Arbitratge

1. En cas que una controvèrsia sigui sotmesa a arbitratge en virtut de l'apartat 2 de l'article 16 d'aquest Conveni, una part o més d'una part en aquesta controvèrsia han de notificar a la Secretaria l'objecte de l'arbitratge i han d'indicar, en particular, els articles d'aquest Conveni la interpretació o l'aplicació dels quals es discuteixen. La Secretaria ha de transmetre les informacions rebudes a totes les parts en aquest Conveni.

2. El tribunal arbitral està compost per tres membres. La part o les parts demandants i l'altra part o altres parts en la controvèrsia han de designar un àrbitre, i els dos àrbitres així designats han de designar de comú acord el tercer àrbitre, que ha de presidir el tribunal arbitral. Aquest últim no ha de ser nacional de cap de les parts en la controvèrsia, no ha de tenir la seva residència habitual en el territori d'una d'aquestes parts, no ha d'estar al servei de cap d'aquestes ni s'ha d'haver ocupat ja de l'assumpte per qualsevol altre concepte.

3. Si dins dels dos mesos següents al nomenament del segon àrbitre no s'ha designat el president del tribunal arbitral, el secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa ha de procedir, a petició d'una de les parts en la controvèrsia, a designar-lo en un nou termini de dos mesos.

4. Si en un termini de dos mesos, a comptar de la recepció de la demanda, una de les parts en la controvèrsia no procedeix a nomenar un àrbitre, l'altra part en pot informar el secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa, que ha de designar el president del tribunal arbitral en un nou termini de dos mesos. Una vegada designat, el president del tribunal arbitral ha de demanar a la part que no hagi nomenat àrbitre que ho faci en un termini de dos mesos. Si no ho fa en aquest termini, el president n'ha d'informar el secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa, que ha de procedir a efectuar aquest nomenament en un nou termini de dos mesos.

5. El tribunal ha de dictar el laude de conformitat amb el dret internacional i les disposicions d'aquest Conveni.

6. Qualsevol tribunal arbitral constituït en aplicació de les disposicions d'aquest annex estableix el seu propi procediment.

7. Les decisions del tribunal arbitral, tant sobre les qüestions de procediment com sobre les qüestions de fons, s'han d'adoptar per majoria dels seus membres.

8. El tribunal pot adoptar totes les mesures requerides per determinar els fets.

9. Les parts en la controvèrsia han de facilitar la tasca de tribunal arbitral i, en particular, per tots els mitjans de què disposin:

- a) Li han de proporcionar tots els documents, facilitats i informacions pertinents;
- b) Li han de permetre, si és necessari, citar i escoltar testimonis o perits.

10. Les parts i els àrbitres han de protegir el secret de tota informació que rebin a títol confidencial durant el procediment d'arbitratge.

11. El tribunal arbitral, a petició d'una de les parts, pot recomanar l'adopció de mesures cautelars.

12. Si una de les parts en la controvèrsia no compareix davant el tribunal arbitral o no defensa la seva causa, l'altra part pot demanar al tribunal que prossegueixi el procediment i dicti el laude definitiu. El fet que una part no comparegui o no defensi la seva causa no és obstacle per a la marxa del procediment.

13. El tribunal arbitral pot conèixer de les demandes de reconvençió directament relacionades amb l'objecte de la controvèrsia i resoldre-les.

14. Llevat que el tribunal arbitral decideixi una altra cosa per raó de les circumstàncies particulars de l'assumpte, les despeses del tribunal, inclosa la remuneració dels seus membres, són a parts iguals a càrrec de les parts en la controvèrsia. El tribunal ha de portar un registre de totes les seves despeses i presentar un estat final a les parts.

15. Tota part en el present Conveni que, pel que fa a l'objecte d'una controvèrsia, tingui un interès de caràcter jurídic que pugui resultar afectat per la decisió dictada en l'assumpte pot intervenir en el procediment amb l'acord del tribunal.

16. El tribunal arbitral ha de dictar el laude dins dels cinc mesos següents a la data en què va quedar constituït, llevat que consideri necessari prorrogar aquest termini durant un període que no ha d'excedir els cinc mesos.

17. El laude del tribunal arbitral ha d'anar acompanyat d'una exposició de motius. El laude és definitiu i vinculant per a totes les parts en la controvèrsia. El tribunal arbitral ha de comunicar el laude a les parts en la controvèrsia i a la Secretaria. Aquesta ha de transmetre les informacions rebudes a totes les parts en el present Conveni.

18. Qualsevol controvèrsia entre les parts respecte de la interpretació i execució del laude ha de ser sotmesa per una d'aquestes al tribunal arbitral que l'hagi dictat o, si no es pot recórrer a aquest últim, a un altre tribunal constituït a l'efecte de la mateixa manera que el primer.

Estats part	Data signatura	Data dipòsit instrument
Albània	25-06-1998	27-06-2001 R
Alemanya (*)	21-12-1998	
Armènia	25-06-1998	01-08-2001 R
Àustria	25-06-1998	
Azerbaitjan		23-03-2000 AD
Bielorússia	16-12-1998	09-03-2000 AP
Bèlgica	25-06-1998	21-01-2003 R
Bulgària	25-06-1998	17-12-2003 R
Comunitat Europea (CE) (*)	25-06-1998	
Croàcia	25-06-1998	
Xipre	25-06-1998	19-09-2003 R
Dinamarca (*)	25-06-1998	29-09-2000 AP
Eslovènia	25-06-1998	29-07-2004 R
Espanya	25-06-1998	29-12-2004 R
Estònia	25-06-1998	02-08-2001 R
Finlàndia (*)	25-06-1998	01-09-2004-AC
França (*) exclou Nova Caledònia, Polinèsia Francesa i Walis i Futuna	25-06-1998	08-07-2002 AP
Geòrgia	25-06-1998	11-04-2000 R
Grècia	25-06-1998	
Hongria	18-12-1998	03-07-2001 R
Irlanda	25-06-1998	
Islàndia	25-06-1998	
Itàlia	25-06-1998	13-06-2001 R

Estats part	Data signatura	Data dipòsit instrument
Kazakhstan	25-06-1998	11-01-2001 R
Kirguizistan		01-05-2001 AD
Letònia	25-06-1998	14-06-2002 R
Liechtenstein	25-06-1998	
Lituània	25-06-1998	28-01-2002 R
Luxemburg	25-06-1998	
Macedònia, Antiga República Iugoslava de		22-07-1999 AD
Malta	18-12-1998	23-04-2002 R
Mònaco	25-06-1998	
Noruega (*)	25-06-1998	02-05-2003 R
Països Baixos. Pel Regne a Europa	25-06-1998	29-12-2004 AC
Polònia	25-06-1998	15-02-2002 R
Portugal	25-06-1998	09-06-2003 R
Regne Unit (*)	25-06-1998	
República Txeca	25-06-1998	06-07-2004 R
Moldàvia	25-06-1998	09-08-1999 R
Romania	25-06-1998	11-07-2000 R
Suècia	25-06-1998	
Suïssa	25-06-1998	
Tadjikistan		17-07-2001 AD
Turkmenistan		25-06-1999 AD
Ucraïna	25-06-1998	18-11-1999 R

R: ratificació; AD: adhesió; AP: aprovació; AC: acceptació.
(*) Declaracions.

Alemanya

En el moment de la signatura:

Declaració:

El text del Conveni planteja una sèrie de dificultats pel que fa a la seva aplicació pràctica a l'ordenament jurídic alemany que no s'han pogut resoldre definitivament durant el termini establert per a la signatura del Conveni. Aquestes qüestions requereixen un estudi curós, inclosa la consideració de les conseqüències de tipus legislatiu, abans que el Conveni passi a ser vinculant d'acord amb el dret internacional.

La República Federal d'Alemanya entén que l'aplicació del Conveni mitjançant mesures administratives alemanyes de caràcter coercitiu no produeix canvis que contrastin els esforços tendents a la desregulació i agilitació dels procediments.

Comunitat Europea

En el moment de la signatura:

Declaració:

«La Comunitat Europea vol expressar la seva gran satisfacció per aquest Conveni, ja que constitueix un pas endavant essencial per seguir estimulant i recolzant la conscienciació del públic en l'àmbit del medi ambient, així com per millorar l'aplicació de la legislació mediambiental a la regió de la CEPE/ONU, de conformitat amb el principi del desenvolupament sostenible.

Donant suport plenament als objectius perseguits pel Conveni i considerant que la mateixa Comunitat Europea està participant activament en la protecció del medi ambient mitjançant un conjunt legislatiu integral i en desenvolupament, s'ha considerat important no només la signatura del Conveni a escala comunitària, sinó també la seva aplicació a les seves pròpies institucions, juntament amb les autoritats públiques nacionals.

En el context institucional i jurídic de la Comunitat i tenint en compte igualment les disposicions del Tractat d'Amsterdam relatives a la legislació futura sobre la transparència, la Comunitat declara així mateix que les institucions comunitàries apliquen el Conveni en el marc de les seves normes presents i futures sobre l'accés als documents i altres normes pertinents del dret comunitari en l'àmbit que preveu el Conveni.

La Comunitat considera si és necessari formular més declaracions en el moment de ratificar el Conveni als efectes de la seva aplicació a les institucions comunitàries.»

Dinamarca

En el moment de la signatura:

Declaració:

«Tant les Illes Fèroe com Groenlàndia gaudeixen d'autonomia en virtut de les seves lleis autonòmiques, fet que suposa, entre d'altres coses, que els assumptes mediamambientals en general i les matèries que preveu el Conveni es regeixin pel dret d'autodeterminació. Tant el govern autònom de Fèroe com el de Groenlàndia tenen gran interès polític a promoure en la mesura que sigui possible les idees i els principis fonamentals que conté el Conveni. No obstant això, atès que el Conveni ha estat elaborat tenint en ment països europeus amb poblacions relativament grans amb les seves corresponents estructures administratives i socials, no tots els aspectes del Conveni són adequats de manera automàtica per a les societats de les Illes Fèroe i de Groenlàndia, escassament poblades i amb una diversitat molt menor. Així, la plena aplicació del Conveni als esmentats àmbits podria implicar una burocratització innecessària i inadequada. Les autoritats de les Illes Fèroe i de Groenlàndia estudien a fons aquesta qüestió.

Per tant, la signatura del Conveni per Dinamarca no significa necessàriament que la ratificació danesa inclogui en el seu moment les Illes Fèroe i Groenlàndia.»

Finlàndia

Declaracions:

«1. Finlàndia considera que les disposicions del paràgraf 2 de l'article 9 sobre l'accés a un procediment de revisió no exigeixen que les esmentades disposicions s'apliquen en una fase de la presa de decisions d'una activitat en la qual la decisió la pren en principi el Govern i posteriorment és ratificada o rebutjada pel Parlament nacional, sempre que les disposicions del paràgraf 2 de l'article 9 siguin aplicables a una fase posterior de la presa de decisions de l'activitat.

2. Algunes de les activitats que figuren a l'annex I del Conveni poden exigir decisions consecutives per part d'una autoritat o autoritats públiques sobre la possibilitat de permetre l'activitat en qüestió. Finlàndia considera que cadascuna de les parts ha de determinar, en el marc de la seva legislació nacional, en quina fase es pot impugnar, d'acord amb el paràgraf 2 de l'article 9, la legalitat quant al fons i quant al procediment d'una decisió, acció o omisió amb subjecció al que disposa l'article 6.»

França

Declaració:

Declaració interpretativa en relació amb els articles 4, 5 i 6 del Conveni:

El Govern de França s'ocupa de la difusió de la informació pertinent per a la protecció del medi ambient i, alhora, de garantir la protecció dels secrets industrials i comercials, en relació amb la pràctica jurídica establerta aplicable a França.

Noruega

Declaració:

«De conformitat amb la lletra a) del paràgraf 2 de l'article 18 del Conveni, Noruega declara per la present que sotmet les disputes al Tribunal Internacional de Justícia.»

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

En el moment de la signatura:

Declaració:

«El Regne Unit entén que les referències que es fan a l'article 1 i al paràgraf setè del preàmbul d'aquest Conveni al "dret" de tota persona "a viure en un medi ambient que li permeti garantir la seva salut i el seu benestar" expressa una aspiració que ha impulsat a negociar el present Conveni i que el Regne Unit comparteix plenament. Els drets jurídics que cadascuna de les parts es comprometen a garantir en virtut de l'article 1 es limiten als drets d'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni.»

Aquest Conveni va entrar en vigor de forma general el 30 d'octubre de 2001 i entra en vigor per a Espanya el 29 de març de 2005, de conformitat amb el que estableix l'article 20.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 31 de gener de 2005.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Francisco Fernández Fábregas.

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

2530 LLEI 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum. («BOE» 40, de 16-2-2005.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.

PREÀMBUL

La Generalitat de Catalunya té assumida la competència exclusiva en matèria de protecció dels drets dels consumidors i els usuaris en virtut de l'article 12.1.5 de l'Estatut d'autonomia. En desplegament d'aquest exercici, el Parlament ha aprovat al llarg de diferents legislatures nombroses lleis en estreta connexió amb la protecció de la seguretat, la salut i els interessos econòmics de la població.

La defensa i la protecció de les persones, en llur vesant de consumidores i usuàries, requereix, cada vegada més, que hom disposi d'uns instruments àgils i eficaços